

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XI. Quòd Corpus Christi, & sacra Scriptura maximè sint animæ fidei
necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

CAPUT XI.

*Quòd Corpus Christi , & sacra Scrip-
tura maxime sint anima fidei
necessaria.*

VOX DISCIPULI.

I. **O** Dulcissime Domine JESU,
quanta est dulcedo devotæ
animæ, tecum epulantis in convivio
tuo ; ubi ei non alius cibus man-
ducandus proponitur , nisi tu uni-
cus dilectus ejus , super omnia
desideria cordis ejus desiderabilis!

Et mihi quidem dulce foret ,
in præsentia tua ex intimo affectu
lacrymas fundere, & cum pia Mag-
dalena pedes tuos lacrymis irrigare.

Sed ubi est hæc devotio ? ubi la-
crymarum sanctarum copiosa effu-
sio?

Certè in conspectu tuo & sancto-
rum Angelorum tuorum , totum
cor meum ardere deberet, & ex gau-
dio flere.

Habeo enim te in Sacramento
verè

verè præsentem , quamvis alienâ specie occultatum.

2. Nam in propria & divina claritate te conspicere , oculi mei ferre non possent : sed neque totus mundus in fulgore gloriæ majestatis tuæ subsisteret.

In hoc ergo imbecillitati meæ consultis , quòd te sub Sacramento abscondis.

Habeo verè & adoro , quem Angeli adorant in cælo , sed ego adhuc interim in fide , illi autem in specie & sine velamine.

Me oportet contentum esse in lumine veræ fidei , & in ea ambulare , donec aspiret dies æternæ claritatis , & umbræ figurarum inclinentur.

Cum autem venerit quod perfectum est , cessabit usus Sacramentorum ; qui Beati in gloria cœlesti non egent medicamine Sacramentali.

Gaudent enim sine fine in præsentia Dei , facie ad faciem gloriam ejus specularantes ; & de claritate in

claritatem abyſſalis Deitatis trans-
formati, guſtant Verbum Dei caro
factum, ſicut fuit ab initio & manet
in æternum.

3. Memor horum mirabilium,
grave mihi fit tædium, etiam
quodlibet ſpirituale ſolatium: quia
quamdiu Dominum meum aper-
tè in ſua gloria non video, pro
nihilò duco omne, quod in mun-
do conſpicio & audio.

Testis es tu mihi Deus, quòd
nulla res me poteſt conſolari, nulla
creatura quietare, niſi tu Deus meus,
quem deſidero æternaliter contem-
plari.

Sed non eſt hoc poſſibile, durante
me in hac mortalitate.

Ideo oportet, ut me ponam ad
magnam patientiam, & me ip-
ſum in omni deſiderio tibi submit-
tam.

Nam & ſancti tui, Domine, qui
tecum jam in regno cœlorum ex-
ultant, in fide & patientia magna,
dum viverent, adventum gloriæ
tuæ

tuæ expectabant. Quod illi crediderunt, ego credo: Quod illi spectaverunt, ego spero: quò illi pervenerunt, per gratiam tuam me venturum confido.

Ambulabo interim in fide, exemplis confortatus Sanctorum.

Habebo etiam Libros sanctos pro solatio & vitæ speculo, atque super hæc omnia, sanctissimum Corpus tuum pro singulari remedio & refugio.

4. Duo namque mihi necessaria permximè sentio in hac vita, sine quibus mihi importabilis foret ista miserabilis vita.

In carcere corporis hujus detentus duobus me agere fateor, cibo scilicet & lumine.

Dedisti itaque mihi infirmo sacram Corpus tuum ad refectionem mentis & corporis: & posuisti lucernam pedibus meis, verbum tuum.

Sine his duobus bene vivere non possem: nam verbum Dei, lux

animæ meæ ! & Sacramentum tuum, panis vitæ.

Hæc possunt etiam dici mensæ duæ, hinc & inde in gazophylacio sanctæ Ecclesiæ positæ.

Una mensa est sacri Altaris, habens panem sanctum, id est, Corpus Christi pretiosum.

Altera est divinæ Legis, continens doctrinam sanctam, erudiens fidem rectam, & firmiter usque ad interiora velaminis, ubi sunt Sancta Sanctorum, perducens.

Gratias tibi, Domine Jesu, lux lucis æternæ, pro doctrinæ sacræ mensa, quam nobis per servos tuos Prophetas & Apostolos, aliosque Doctores administrasti.

5. Gratias tibi Creator ac Redemptor hominum, qui ad declarandam toti mundo charitatem tuam, cœnam parasti magnam, in qua non agnum typicum, sed tuum sanctissimum Corpus & Sanguinem proposuisti manducandum; lætificans omnes fideles convivio

vivio

vivio sacro, & calice inebrians salu-
tari, in quo sunt omnes deliciae pa-
radisi, & epulantur nobiscum
Angeli sancti, sed suavitate felici-
ori.

6. O quàm magnum & honora-
bile est officium Sacerdotum, qui-
bus datum est Dominum majestatis
verbis sacris consecrare, labiis bene-
dicere, manibus tenere, ore pro-
prio sumere, & cæteris ministrare!

O quàm mundæ debent esse ma-
nus illæ, quàm purum os, quàm
sanctum corpus, quàm immacu-
latum cor erit Sacerdotis, ad
quem toties ingreditur Auctor pu-
ritatis!

Ex ore Sacerdotis nihil nisi san-
ctum, nihil nisi honestum & utile
procedere debet verbum, qui tam
sæpè Christi accipit Sacramentum.

7. Oculi ejus simplices & pudici,
qui Christi Corpus solent intueri.
Manus puræ, & in cælum elevatæ,
quæ Creatorem cæli & terræ solent
contrectare.

Sacerdotibus specialiter in Lege dicitur: Sancti estote, quoniam ego sanctus sum Dominus Deus vester.

8. Adjuvet nos gratia tua omnipotens Deus, ut qui officium sacerdotale suscepimus, dignè ac devotè tibi in omni puritate & conscientia bona famulari valeamus.

Et si non possumus in tanta innocentia vitæ conversari, ut debemus: concede nobis tamen dignè flere mala, quæ gessimus; & in spiritu humilitatis, ac bonæ voluntatis proposito, tibi ferventiùs de cætero deservire.

C A P U T XII.

*Quòd magnâ diligentia se debeas
communicaturus Christo præ-
parare.*

VOX DILECTI.

1. **E**GO sum puritatis amator,
& dator omnis sanctitatis.

Ego cor purum quæro, & ibi est
locus requietionis meæ.

Para